

MISJONS RØSTEN

FRITT, UVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 8.

15. APRIL 1937

9. ARGANG

Fra belgisk Congo

Brev fra Glittenberg.

Musanga—Munene den 25.—27.

Til «Misjons-Rosten».

«Det skjedde i den samme natt at Herren sa til ham: Stå op og drag ned mot sien! for jeg har gitt den i din hånd.»

Det var himmelen. Gud som talte disse ord til Gideon — en trostfull og opmuntrende tale. Gideon gjorde slik som Herren talte til ham, og ved Guds kraft overvant han Midianitterne og de andre fiender. «Gud er igår og idag den samme, ja til evig tid.» Den Gud som var med Gideon, er likeadan idag. Han er med sitt folk alle dager. Halleluja!

«Og Jesus trådte frem, talte til dem og sa: Mig er given all makt i himmelen og på jorden; gá derfor ut og gjør alle folkeslag til dumper. Og se, jeg er med eller alle dage inntil verdens ende». Dette var en herlig og trostfull tale for disiplene, og som det gjalt disiplene den gang, så gjelder det for oss idag. Priset og lovet våre Jesu dyre navn. Når vi er helt med Jesus; så er Han helt med oss. «Han er med — Han er med, hvilken trast». Vi er alle friske og har det godt. Gud er såre god mot oss.

Vi er nu ute i byene med fremskinnede budskap, og har vært ute i over fjorten dager nu. Da min hustru og mine barn er med, så tar vi god tid i hver by. Det er nødvendig å ta god tid, for man må bli kjent med folket før de riktig vil lytte til hvad vi har å si. Da vi først kom til Tshene, var det med tanken på å stanse der bare en kort tid, for så å dra videre til et av de mange forsemteste steder. Men så blev vi der i hele 1½ år; for vi kunde ikke få penger til å dra videre. Jeg gjorde noen korte turer ut i byene, men var forvrig med i arbeidet på stasjonen, og Gud alene vet hvordan vi har fått lov å utrette blandt folket der. Gullet og solvet herer Herren til, og vi kunde bare bie på Herren, inntil Hans tid kom.

Br. Andersen (født av danske foreldre i Amerika) fant det nødvendig å organisere sin misjon og ville så gjerne at vi skulle gå inn med dem i deres misjon. Men da vi ikke kan like dette organisasjonsvesen, for vi finner at det har ingen hjemmel i Guds ord, kunde vi ikke gjøre etter deres ønske. Dette var en hård og provende tid for oss, og vi la hele saken frem for vår kjære fader, og Han talte så klart til oss gjenom sitt ord i Kalossenserbrevet 2, 4.: «Dette sier jeg, for at ingen skal däre eder ved lokkende talem». Så blev våre hjerter stille, og vi hviler i Ham som sa: «Mig er givet all makt i himmelen og på jorden. Når det så mørkest ut for oss, da var Guds tid inne og han sendte oss penger og gjorde

det klart for oss at nu kunde vi begi oss i vel. Vårt minste barn er ikke 6 måneder ennu, så det kunde for våre sine se aldeles umulig ut å travle omkring under disse forhold med et så lite barn. Men for Gud er ingenting umulig. «Som dagen er skal styrken være». Dette er Guds løfte til oss, og vi fikk erfare at det er sant også idag.

Vi bor i en liten skrepelig hette og idag fikk vi et kraftig regnskyl, så vi fikk det travelt med å flytte på våre saker; for det rant ned overalt. Så måtte vi finne en tor plett for Torhilds lille seng og så dekke over de andre saker så godt vi kunde. Men Gud ga styrke og gled i hjertet, og lille Ase satte hon en av våre boyer og sang av full hals, og bare sprutte inneblandt om hvorfor det rant ned her, og hvorfor det rant ned der. Ja, Ase er den store attraksjon for de sorte. De kan stå i det uendelige og betrakte henne og diskutere hennes hår, sine kler og alt sådant. Om kvelden har hun vært med mig til matene og sittet på en liten stol ved siden av mig. Da hun er nokså livlig anlagt, så har dette vært en hård prove for henne å måtte sitte rolig så lenge, og hun har hatt det svært travelt med å ordne og flytte på stolen sin, som hun aldri kunne få til å stå ordentlig, til stor fryd for de sorte.

Ruth og Jens Glittenberg
Eders i Jesus forbundne

Misjonen i India.

Av M. Johannessen.

Misjonær Anna Jensen skriver til undertegnede om misjonsarbeidet i Karwi, Banda distrikt den 18. desember 1936. Misjonsstasjonen som de har kjøpt av den engelske heilskirkemisjon ble betalt og skjøte utfordret av magistraten. Den kostet misjonene omkring 10.000 kr. De har også fått kjøpt og betalt en bruktbobil. Når vi ser på det hele fra den tid de blev skilt fra D. Engström og begynte sin egen misjonsvirksomhet, har Herren på en formidlig måte stått dem bi, ære være Hans navn.

Eiendommen har antagelig kostet engelskmennene ca. 20 a 30 tusen kroner. Der herer nemlig et stort jordstykke til, hvor de kan få et par kuer og hest. Foruten selve huset er det også et kapell, eller kirke som de kaller det, som tilhører eiendommen. Engelskmennene hadde ikke penger til å drive virksomheten der, derfor solgte de både denne stasjonen og den Svendberg har; det var grunnen til at de fikk den så billig. For å kunne få noe nytte av jordstykket som herer til eiendommen må de få det inngjerdet, så ikke dyrene skal komme og øte op det som er plantet. De holder nu på å inngjerde det. Det koster mange penger, men de ser opp til Gud som er mektig til å oppfylle alle deres behov i herlighet.

Da vi fremdeles får vår post gjennom Tshene, har vi den samme adresse som før.

Eders i Jesus forbundne

Ruth og Jens Glittenberg

Julen som de har skrevet og fortalt om blev nok feiret adskiltlig anderledes enn her hjemme. De har hatt det meget strevsomt for å vise hedningene Kristi kjærlighet i handling. De hadde kjøpt en gjet til juleaften, som ble slaktet og tillavet med poteter, carry og ris, samtidig med andre ting jeg ikke her skal oppregne. Det var forresten en riktig god rett, sier syster Anna Jensen, og det var jo hovedsaken.

Festmåltidet ble servert for de troende i kapellet. Hvite lakerer var lagt over de matter de pleier å sitte på (de bruker ikke benker), dessuten var lokalet pyntet med blomster, vimpler og en del lys. Senere fikk de en appelsin og indisk sukkertei, som de innføde setter stor pris på, samt julegaver.

Annen juledag hadde de utdeling av mat og klær til fattige hedninger, som lenge i forveien hadde spurt når den store dag skulle være. De hadde kjøpt 400 kg. ris og 200 kg. linser, som ble tillavet og utdelt til de hungrende fattige. Dertil hadde de fått sydd 250 bluser som blev utdelt samt 50 bluser til, som fra Svendberg hadde fått fra sine søstre i Amerika. Det var vanskelig å holde styr på dem ved matutdelingen, men det blev ennu varre da de skulle dele ut klær. Det ble nesten panikk da de skjønte det begynte å minke på lageret. Da de tilslutt var ferdige var det ennu en 30 stykker som ikke hadde fått noe, og de vilde på ingen måte gå far de fikk noe.

Så var det å ta frem sine egne klær og gi det de på noen måte kunne undvære, samt gå til matboden og finne mere mat.

Klokken var 9.30 innen de var ferdige. Ja, neden er stor i dette land. Nu er de ute i camp, som de kaller det. De bor i telt ca. 50 engelske mil fra Karwi. De har 4 evangelister, 4 bibelkvinner og 4 barn med sig. Anna Jensen er fra Porsgrunn, Hilda Wergedahl fra Sarstad i Lægdalen og Rakel Edvardsen fra Kongsvinger og det beste av alt er, at det er så godt samarbeide mellom dem. Svendberg hadde bare godt å si om dem — de bor nemlig i nærlheten og har møter sammen i kapellet.

Hilda Wergedahl er nu hjemme og hviler etter 7 års trofast arbeide i Indias varmeste strøk, og jeg håper at vennene rundt om tar vel imot henne. Et det noen som ønsker å ta del i arbeidet og ofre det Gud legger på hjertet, er deres adresse:

Karwi, Banda distrikt, U. P. India. — Bed for misjonen.

M. Johannessen,
Linstowsgt. 4 II, Oslo.

For de utvalgtes skyld.

Av K. D. Mjaaland.

Hvilken forandring der var skjedd med Paulus! Han som engang stod de kristne etter livet, pinte og plaget dem, er nu villig til å tåle alt for at mennesker skulde få del i Kristus. Et velsignet resultat av evangelietets makt.

Hvilken innstilling har så du til «de utvalgte»? Er du villig til å tåle alt for deres skyld? Er du villig til å ofre alt for deres skyld? Er du villig til å ofre dine fremtidsplaner, dine jordiske skatter — ja, det leverbrot? Han som har gitt oss alt, krever alt av oss, «for at de utvalgte skal vinne frelsen i Kristus Jesus.»

Gud signe dig, bror og soster, til å ofre alt på Herrens alter, og du skal få opleve at evangelietet fremdeles skulde gå sin seiersgang gjennem verden, varlike levende. «Guds ord er ikke bundet», sier han. Nei, priset var Herren, ingen makten å binde det!

«Derfor tåler jeg alt», sier han. Og så kommer det neste, det som var grunnen til at han ofret sig så helt:

«For de utvalgtes skyld, for at de skal vinne frelsen i Kristus Jesus med evig herlighet.»

Jeg er så glad over at Gud har også gitt mig en arbeidsplass — i Syd-Afrika. Og sant å si, så lenges jeg dit ut, der hvor de sorte lever. Jeg ønsker mig bort fra prekestolen her hjemme og ut til de lave stråhytter, der hvor dørene er så lave at man må krype for å komme inn. Måtte snart veien ut bli åpenet!

Skulde der være noen som hadde trang til å ofre noe for de sorte i Syd-Afrika, så vil jeg være så takknemlig for det minste offer.

Fru Bolette Leining, Hogganvik pr. Mandal har påtatt sig arbeidet som kasserer, og alle gaver kan sendes til henne.

Gud signe dig, bror og soster, til å ofre alt på Herrens alter, og du skal få opleve at evangelietet går sin seiersgang «inntil jordens ende». Og du skal personlig få være med å redde «de utvalgte» som lever i hedenskapets merke.

Så la oss da alle ofre alt for at sjele kan bli frelst! Og la oss dermed tjene hverandre. Det er jo et felles arbeide Kristus har gitt oss, og stiller vi oss villig frem så skal nok Gud sette oss på den plass han vil ha oss. Vær viss på det!

Vi kan trykt anbefale vennene å støtte ham.

R. d.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Ut kommer hver 1. og 15 i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adressen:

«Misjons-Rosten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løsang 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandring, skriftlig opgjørelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Verdensituasjon og misjon.

En amerikansk statsmann yttert nylig: «Vi står ved terskelen til en ny verdenskrig, og denne kommer til å bli den forferdeligste som verden har sett». — En våger neppe å tenke på hvad det vil innebære for verdensmisjonen å bli stillet foran en ny folkeslakning (NB!). Ifølge siste meddelelse er ca. 50,000 etiopiere nu blitt slaktet ned av «det kristne Italia», derav omkring en tredjedel civile). Ødeleggelsen var stor i Arene 1914—18, den vil nu i tilfelle krig bli ennu verre og slippe los ondskapskrefter i en ustrekning som aldri før i historien. Hvad vil vel de «ikke-kristne folk» tenke om et nytt blodig opgjør mellom Vestlandets misjonærerende folk? Vi minnes hvorledes de med kynisk håndsmil lakttok den siste verdenskrig og med tilfredsset gjemte minnet det vanvittige hat som «Vestlandets ville stammer» gikk til storm mot liverandene med. Siden den gangen har jo spenningen mellom rasene fått en sterke intensitet, og det vil være helt naturlig om de farvede folk i en ny

D. B. i «Misjonsbladet».

Er du en avkjeler?

Det fortelles at under beleiringen av Ladysmith ble det arrestert en civilist som sattes under krigsrett og ble domt til et års fengsel for å sprede mistmot blandt troppene. — Mannen pleide nemlig å gå omkring fra den ene vaktposten til den andre og tale nedslående ord til dem som var på post. Han slo ingen slag for flenner. Han var ikke opsetsig overfor landets lover, men han spreide mismod. Det var en kritisk tid. Byens og den tapre gardes skjebne stod på spill. I stedet for å oppmuntre dem på hvem ansvarte lå, og gjøre dem modigere, taprete og stertere, listet han svakhetsfelesoen inn i deres hjerter og gjorde dem mindre modige og fridige. Krigsretten anså det for å være en forbrytelse å tale nedslående, mistrostige ord på en

sådan tid, og det var rett av den. Men i alle samfund, religiøse som verdslige, er det mange mennesker som gjør nettopp slik som denne mannen. Heldig og lykkelig er den som ikke har noen sådanne individer i sin rulle.

Penger.

Arne Garborg skrev en gang: «Penger har i sig selv ingen verdi men kan være av verdi for den som anvender dem riktig.

For penger kan en kjope alt, sies det. Nei, det kan en allikevel ikke. Den kan kjope mat, men ikke appetitt. Medisin — men ikke helbredelse. En blot sang — men ikke sovn. Lærdom — men ikke vidd. Glans — men ikke charme. Fornøjelser — men ikke glede. Bekjente — men ikke troskap. Lystige dager — men ikke fred.

Skallet av alt kan en få for penger — men ikke kjernen. Den er ikke til salgs for all verdens gull.

Så meget forstod den store dikter og mange, mange med hva forstår det samme, men hvor det gjør seg. Det er underlig og trist at han gjorde dem mindre modige og fridige. Krigsretten anså det for å være en forbrytelse å tale nedslående, mistrostige ord på en

troende kan gripes av pengebe-gjærlighet så de går mere op i å samle penger enn å vinne sjele for Herren er uforstaelig.

Hvad diktener ikke forstod er at «kjernen» er å bli født på og ofre sig for andres frelse. Å kjenne himmelens velsignelse, over sitt liv er mere enn all verdens penger kan gi oss. Det er

At de virkelig kan forsvare slike.

I flere avisar har det stått harmdirrende protester angående den radiotale erkebisoppen av Canterbury holdt den 14. desember ifjor i anledning av kong Edwards tronfrasigelse. Biskopen er blitt stemplet som en baksstrever, hybler og meget mere. Om ikke ordene er uttalt direkte alltid så er det ikke til å ta feil av at så er meningens.

Biskopen uttalte bl. a.: for en slik grunnskyld har svikket så høye forhåpninger og lett

så stor en plikt i stikken. Ennu underligere og tristere er det at han har søkt sin lykke på en måte som er ureforenlig med ekskapsats kristelige grunnsetninger og i en krets hvis opfatning og livsforsel er fremmed for alle de be-

ste instinkter hos hans eget folk. De som hører til denne krets, skal vite idag at de er domt av den nasjon som holdt av sin kong Edward. Jeg har nolet med å si dette, men jeg har i sannhetens interesse følt mig forpliktet til å si disse ord.

At noe tenkende menneske kan laste en ledende kirkens mann for slike uttalelser er uforstaelig. — Hvis han hadde tatt stillte og ikke sagt fra i et slikt tilfelle måtte han vært en hybler. At et land som bekjenner sig for å være «kristent» skal bifalle eller overvise at dets konge bryter med en av kristendommens helligste prin-

sipper er meningslost å forlange. Det viser oss hvor langt den moraliske forderelser har grepet om sig i folkehavet. Vi kan ikke vente noe annet av de ufrelste i vår tid, men så lenge den moraliske opinion er såpass sterk at den regerer mot slikt er det en stor fare!

Vi haster mot den tid da det går i oppfyllelse som Paulus skriver om i 2. Tim. 3. kap. I 13 vers sier han om de onde mennesker at de går frem til det verre. Det er utvikling i både ond og god rett-

gende. Han hadde forsøkt dem til å forstå hvilken velg forrett det var å gi, men det gikk ikke lykkes for ham. «Det blev litt mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

het til å vinne befrielse fra det hvite herredømme, hvis trykk er blitt dem mer og mer merkbart i samme grad som de er blitt sine egne verdi bevisst, likså deres rett til å leve sitt eget liv og bestemme over sin egen fremtid. Det yrtes over en høvlig mulig-

og den kommer nu tilbake til dig igjen. Ta den tilbake min venn.» Det blev nu klart for henne at hennes gave var mottatt av Gud og blev gitt henne tilbake igjen. Hun tok den derfor med glede.

«Gi så skal eder gives», sa Jesus.

1. påskedag 1937.
ved I. Schøyen.

SPREDTE FELTER

Søndagsskolestevne.

1. pinsedag tenkes holdt et stevne for søndagsskolearbeidere og interesserte i lokalet B e t e l, Ski.

Det gilde samvær om samme sak vi hadde i Saltnes for kort tid siden, ga mersmak. Vi håper det blir riktig god tilslutning fra søndagsskolene på de forskjellige steder og at Herren vil gi oss en herlig dag.

Av emner er oppsatt på formiddagsmøtet: «Søndagsskolens mål og oppgave». På ettermiddagen. «Søndagsskolens samarbeid med foreldrene.» Aftenmøtet vil bli fritt.

Det blir også anledning til fellesmiddag. De som ønsker å delta i den må være vennlig å melde i fra på forhånd til br. Ragnvald Midje, Ski st.

S. T.

Hilsen fra Senja.

Vil få lov å sende en liten hilsen til kristne brødre og søstre som kanskje har lytt til å høre om det kristelige virke heromkring i januar måned stod en beretning i «Misjonsrøsten» med overskrift: «Fra høstmarken» av evangelist Karl Risvik, som har virket forskjellige steder, både her på Senja og nu på fastlandet, indre Senja. Og hans virke er det jeg vil skrive litt om. Vi som har hatt anledning til å følge med hans virke, og selv fått erfart av den velsignelse Gud har fått bruk til ham til, vi vet at det er sant dette, at der nok ofte steg undrende spørsmål op i hans sinn og tanker.

«Hvor skal min hjelpe komme fra?»

Han har vist at menneskenes åndelige og deres timelige nød lå ham på hjerte. Og når da broder Risvik skrev denne beretning fra sitt virke, er jeg i sannhet forvist om at Gud i sin allvise omsorg hadde forordnet det slik, for på den måte å gi ny næring til den gren av Kristi vinter som evangelist Risvik og hans virke sikkert er. Det er også sant han sier at det blandt folket her nord og særlig blandt barn og ungdom er sterkt lengsel etter fred med Gud.

Djevelen har jo gått og går fremdeles omkring som en brylende løve, spekende hvem han kan opsluke, men mangen stel er trett av dette ville jaget i synd, de lengter etter det faste holdepunkt:

Livet i Gud, forsoningen i Jesus Guds spønns blod som kan rense fra all synd, og som gir fred og som kan bevare. Gi den fred som overgår alle hjertets tanker — evig fred.

Risvik har nok for endel møtt motstand, på grunn av at han nok ofte er blitt misforstått, og det har i mange tilfeller hemmet hans virke, da han, ettersom jeg forstår, har hatt en medfødt svakhet ved ikke, i alle tilfeller å være be-

stert og stå på sin rett hvor krisztelig plikt tilsliter at man ikke bør vike. Han er som menneske nemlig slik av natur at han er svært omställig, og tar sig usödig nær av ting som går ham imot. Men det som har vært største årsak til misforståelsen og gisninger er at han ikke er fast ansatt av noen misjon, og mange derved har beskyldt ham for sekteriske forfektelser, de fleste nedog uten hverken å ha sett eller hørt ham. Dette er således en feilaktig beskyldning.

Han er døpt som barn og opvokset i den Lutheriske lære.

Og hans forkynnelse har for mig de ganger jeg har hørt ham bæret alvorlig preg av kun å føre sjelene til Kristus — ikke til dette eller hint samfund.

Jeg vil forøvrig i korte trekk fortelle litt nærmere om Karl Risviks liv og virke, så de som har støttet ham og gitt til hans virke, kan få høre om hvordan eders gaver er blitt til velsignelse.

Risvik ble farfars da han var liten gutt (han er fra Vesterålen i Nordland) og blev bortsatt og oppfostret hos andre. Det var ikke alltid like lyse tider for ham, men som 17–18 års gutt blev han da omvendt til Gud, og hermed begynte et nytt avsnitt av hans liv, som da lik andre kristnes blev å legge ut fra land på et bølgende ocean.

Hans timelige yrke blev da etter noen år som stuet om bord i Vesterålskes D.s-båter. Her oparbeidet han sig en hyre der skaffet ham et ubeskåret timelig levnet. Dette holdt da på å overmanne hans kristenliv. Men Gud kalte ham ut i sin vingård, og han besluttet å gi avkall på sin hyre for evangelists skyld. Imidlertid spørte han da til det ene misjonsselskapet etter det andre om å bli optatt som arbeider, men fikk alltid samme svar, at av økonomiske grunner maktet de ikke å ansette flere arbeidere. Dette tok hårdt på ham, men da Gud på et stormete holdt av Oxfordbevegelsen, vistnok i Bodø, fikk tale til ham ordene:

Reis ut med evangeliet, jeg Her-

ren din Gud til være med deg, da overlot han sin skjebne i allmaktens hånd, for å reise ut med livets brød til hungrende sjeler, uten annen lønn enn den Gud ved frivillige gaver har bestemt for ham.

Og som leserne vet om, er han tro ofte blitt satt på prøve, men nu er hans bønner hørt. Flere venner har sendt ham hjelpe, så han er blitt i stand, både til å hjelpe sig selv, og kommet mange trengende medmennesker til hjelpe. Som jeg vet om er der runnet mange gledestårer over gaver osm er utdelt ved Karl Risvik. Og jeg vil få lov å si hjertelig takk til dere som har støttet hans virksomhet, for det er gildt å høre hvilken velsignelse gavene har virket til. Tilslutt vil jeg da sende en broderlig hilse til alle som vil motta den: Hold fast ved Jesus Kristus! La han altlig være vår frelse!

Tidene er alvorlige nu, og kanskje snarer enn man tror skal basunene lyde over land og hav. Å mattede vi som kristne, uansett samfunn og menighet være endret i bønn om kraft til om det så gjelder å gå i døden for vår tro.

Kristne venner be for Nord-Norge, be om fred i alle land,

Dog må vi alle være fortrøilig med at *Guds vilje må skje, og ikke vår*.

Hilsen fra en ringe bror i Herren Jesus Kristus.

Bjarne Isaksen,
Tranøybotn, Senja.

Fra Fredrikstad

Kristi menighet i Brogt. 12. Fredrikstad, hadde stevne i påsken. Ingeniør A. Haug fra Oslo m. flere talte der.

En del venner fra Sarpsborg fikk også gleden av å være med på et par møter 1. påskedag og det var riktig godt der. De hadde hatt det godt hele helgen, blev det fortalt.

Br. Haug fortalte at han følte det åpent og lett å tale der og vennerne var meget begeistret og takknemlige for de sannheter han

Sannhetens og villfarelsens ånd

I våre dager er vi kommet til et vittighetslovsom som vi skal dømmes etter. Dette å bli minnet om sine gjerninger har fullbyrdet velsignelsen eller forbannelsen til det menneske som gjerninga er utført av. Derfor sa vår herre: «Ve det menneske hvor forargelsen kommer fra.» Vi som bøyer oss for sannhetens ånd og bekjenner våre synder for den som vi har synet imot, og derved har gjort det som vår Herre laerte oss, da har vi kraft til å stå ham imot som strider mot oss, vi som ikke har kampet kjøtt og blod, men mot den urene ånd. La oss i kraft av Jesu blod drive ham ut og fortelle om hans gjerninger inntil han kommer som skal gjøre ende på djevelens gjerninger. Støt den onde ut av menigheten! Guds folk, vær vækne! Hvor nødvendig er det ikke å holde sig etter Guds ord, så at den antikristelige ånd ikke får gjennemtrengne oss, og Guds velsignelse uteblir Herrens ord anviser oss som kristne bestemte synder som må begås av mennesker før de er gjenstand for utstøtelse. Hvor ofte synder ikke menneskene mot dette ord, enda menigheten er den plass hvor syndene skulde åpenbare. I apostelen Johannes brev leser vi om denne synd, som utført er Diotrefes, og derved har opført det ord av Jesu vidnesbyrd som sier: «Men ve Eder, I skriftlaerde og færleseere, I hykleire, I som lukker himlenes rike for menneskene! Ti selv går I ikke derinn og den som er iferd med å gå inn, tillater I ikke å gå der inn». Gud, gi oss alle at vi ikke kommer inn under denne dom, illesom Diotrefes. Vi ser at denne mann var fylt av antikrist ånd, og tok ikke imot sanne kristne, men støtte dem ut av menigheten. Dette bedrøvet apostelen, og han måtte derfor minne brødrene om hans onde gjerninger. Har vi da ikke av Gud lært sannheten å kjenne? Eller har Gud gitt oss sitt navn forgives? Ta ikke etter det onde, som er av djevelen, men rekkt ut din arm etter det gode, som er av

2. påskedag ventet de også br. Thorstensen fra Skien og flere fra Halden.

Hilsen fra U.S.A.

Sender hermed kontingensten for 1937. Bladet kommer regelmessig og det er meget godt å lese i det. Det gleder meg hver gang det kommer, det er som en kjær gjest.

Gud velsigne dere som arbeider med det.

Tacoma, Wash., U. S. A. 8. mars
1937

D. B.

komst var stor. Man salvet de syke med olje etter Jak. 5. og fikk opleve store ting.

Over hele den engelske og amerikanske verden spredtes i denne periode små bønneflokker av såkalte «waiters» eller «seekers» (ventere eller søker). De ventet og sökte en ny åndsutgydelse på apostolsk vis. Forunderlige ting fikk de også opleve, og i tillegg hertil kom senere et mektig svar på deres bønner. Her ser vi som alltid: nøkkelen til vekselser er benn og etter benn.

Endog innenfor katolisismen finnes etusiasme og åndelige gaver. I følge beretninger fra 1700-tallet skal tung etalen ha vært virksom blandt de såkalte jansenister. Det var tilhengere av den nederlandske teolog Cornelius Jansen, der døde i 1638. De ville reformere den katolske kirke og fremkalte en betydelig vekselser, spesielt i Frankrike. Den venskapsjente Pascal hører til disse vennene.

Likeså finnes en virkelig urkristelig brann hos flere av de katolske misjonærer i denne tid. I allefallen av dem bor nevnes, nemlig Franz Xavier, som døde i 1552. I «The Catholic Encyclopedia» fortelles det at han på een Sancien utenfor den kinesiske kyst plutselig fikk gaven til å tale i fremmede tungter. Han var en meget fremgangsrikt misjonær på flere meget vanskelige misjonsmarker.

Hovedretningen holdt sig imidlertid innenom derverkelsen, og det er jo også i overensstemmelse med ordet, om enn også utsøpte, uten lys over denne sak, kan få anden og åndens gaver når de i oppriktig-

hele middelalderen har nådegavene ubrutte virksomhet forekommet. Ikke bare innenfor de friere vekkelseskretser, men endog sporadisk innenfor de fromme katolske kretser, mest blandt lægmenn, munker og misjonærer, som var influert av den friere, bibelsk innstilte kristendom.

Alt gir imidlertid et visst inntrykk av at den almindelige utgydelse av disse gaver var stagnert, dog kun for å komme igjen i kraft og stor herlighet.

Nådegavenes virksomhet i reformasjonstiden.

Vi har i det foregående tydelig sett at nådegavene slett ikke hadde ophørt å virke, tross frafall og navnkristendom og overhåndtagende utvorteshet. De holdt sig levende blandt de opriktige.

Reformasjonstiden er på mange måter en morgendemring for Guds menighet. Nytt liv spores på mange områder, og tusener på tusener vekkes op til apostolsk kristenliv. Vi kan regne denne tid fra ca. 1500 til 1648, da de store religiøse kriger slutter med den såkalte Westfalske fred. Efter blodige og ødeleggende kriger slutter de offisielle kirkelige retninger, både de protestantiske og katolske en fred, der imidlertid betod øket motstand for de frie vekkelsesmenigheter. De er fremdeles rettsløse og forfulgte, ja det vilde næsten vært rart om det ikke var tilfelle, de er jo «regnet som slaktefår». (Rom. 8, 36). Men dette skulde i virkeligheten, slik

Gud, til han skal lønne hver efter sin gjerning. Gud, la ikke våre hender dryppre av vår nestes blod, men stå ham bi i all andelig og legemlig ned. Godt stadsfester den retferdiges gang, men den skyldige lar han ikke ustraffet, derfor er det godt å ha en tverrett samvittighet. Kjære bror og syster! La sannheten få råde i oss, så vil Guds velsignelse tilflytte oss i stridene. Dersom vi i ekset var neste, renset vi oss selv og Herren vilde stadsfeste sitt ord. Vi som kaller oss kristne: La oss ikke utsette Kains gjerning, men Abels så skal frukten bevisst være kristendom, og den antikristelige end vil da ikke lenger ha noen makt over oss, men må vi plasen for sannhetens ånd, som så gjerne vil ta bolig i oss. «Er mine vidner!»

Hvem vil du følge? Antikrist's ånd har Jakobs rast, men henderne er Esaus hender. La oss ikke som Guds vidner være som Esau, der var på marken og slo ihjel vergelosse. Har da Gud ikke gitt oss også forstand? Ble du ikke døpt til den Herre Jesu navn, for at du skulde ha en god samvittighet? Ringeakt ikke Guds ord, men ta imot Herrens gave, og da skal du gå ut og prise hans navn.

Kjære himmelske Far! Takk for at du har gitt oss ditt navn og med hans blod beseglet våre gjerninger. Amen.

Sig. Friskila,
Kirkenes.

Hvad Gud åpenbaret.

Efter adskillige år som sjømann med forskjellige nasjoners skiper kom jeg til New Orleans, U. S. A. med bark «Linda» av Kragerø som skulle gå til Port-Natal, Syd-Afrika. Gikk tilsløs 12–12 1887 og begynte på vår lange reise uten minste tanke om hva min kjære Gud vilde vise mig ombord i dette skip. Vi brukte 90 dager og etter at lasten var utlosset fikk vi ordre for Bangkok i Siam hvor vi ankom først i juli måned 1888 og En broder i Sagvåg

Kvitteringer.

Siden 5/1 til 7/4 d. å. er til Glitterbergs, Congo, innkommet følgende beløp:

kr. 10.00

som alltid, føre Guds barn dybere ned i kilden, nærmere Gud.

Det vil være kjent at Luther prisippielt forkastet all åndens virksomhet utenom ordet og sakramentene. All profeti, all tungetale, alle syner og åpenbarelser og lignende fenomener, kom for ham til å stå som noget av Satans listige bedrag, (sml. Bohmers Lutherwerk: Luther im Lichte der neueren Forshring, s. 240–241.) Han får også rikelig anledning til å motarbeide disse «sværmerne», «sværmeränder» og «sekter», disse «anabaptisters», eller «sjældnopere», disse «sakramenterne» og «falske profeter», som ikke engang er verd å kalles falske profeter, men simpelt pakk! Luther bruker de aller groveste uttrykk for å tilkjenneggi sin innstilling, som derfor ikke er til å ta feil av.

Det er mange som har villet bære Luther med tungmålsgaven og tyndringen gave o. s. v., men da kunde han jo ikke motarbeide disse ting slik. Han foreskrev jo endog dødsstraff for «kjettene», og der raste en ren avsindighet i forfølgelsesmani over Tyskland og videre overalt i Europa. Tusener besegget sin tro med sitt blod eller blev jaget fra hjem og land. Nei, Luther var nok ingen karismatisk person, heller ikke nogen andre av de kirkelige reformatorer. Vårt lands viktigste kjente Lutherforsker sogneprist dr. Sigurd Normann, sier i et brev til under tegnede på forespørrelse herom: «at Luther skulde være tungetaler eller tyder av tunger er mig fullständig ukjent». Emanuel Linderholm, en svensk teolog som har skrevet om disse ting, sier: «hver-

der tok inn last for Sunderland i England. Gikk ut fra Siam sist i juli og 8 dager etter at vi var gått derfra blev jeg syk av malariafeber. Under denne reise hende det som jeg ønsker å fortelle for at mine medmennesker skal få vite hvad Gud kan gjøre når han vil, som bare er stov og aske. Jeg mistet snart bevisstheten om hva som foregikk omkring mig, men min and var i full vigør. Kaptein Eriksen fortalte mig etterpå om hvad det ytre angikk. Under denne reise ville jeg ikke ha sett en annen man gár fortapt. Jeg lå i en das noen dager, uten minste begrep om hva som foregikk omkring mig. Om sider kom det et lynt minutt i tilværelsen og jeg fikk sit på tommermen som var hos mig da jeg våket av bevisstheten. Jeg bad min venn lese Guds ord for meg og etter som han leste den hellige skrift kom der liv i mine syke lemmer. Siden i mitt liv er dette velsignede ord blitt levende for mig og en dyrebart sannhet. Det står i Joh. 6. 63. «Mitt ord er ånd og liv». Dette er kjernen i denne lille oplevelse som blev min lodd a gjenemgå på reisen fra Bangkok til Sunderland i England. Vi brukte 156 dager på reisen og jeg lå syk 77 dager.

Dette er nedskrevet for at folk skal få vite at Jesus taler også til menneskene på mange underlige måter, både på land og sjø. Ja til og med når man er uten bevissthet.

Det kan jo hende at noen av mine kamerater fra bark «Linda» ennå er i live. Det skulle være en veldig oplevelse å få lov å hilse på en eller annen, på den tid fra Kragerø og omegn. Min fulle adresse kan fås oppgitt av Misjons-Røsten, Sarpsborg.

A. F. S.

Siden 5/1 til 7/4 d. å. er til Glitterbergs, Congo, innkommet følgende beløp:

kr. 10.00

ken Luther eller Calvin skattet ekstatiske åpenbarelser, undergjøren og apokalyptikk.»

Jo mere våre dagers upartiske videnskapsmenn studerer reformasjonen, beskriver de den som en politisk-religiøs revolusjonstid med sterke materielle impulser. Man begynner å dra frem den store døpervekkelse, og setter den ofte over de protestantiske kirkertninger, i direkte forbindelse med de gamle vekkelsesretninger i middelalderen, og som forløpere for de senere tiders store vekkelsesbevegelser (sml. Bohmers s. 22). Uten tvil kan vi si: Her er den egentlige reformasjonsvekkelse.

I forbindelse med døpervekkelsen men også utenom denne virket en retning som kirkehistorien kalles: spiritualismen, med sin fremhævelse av åndens gjerning. Holmquist taler om: «den for hele protestantismen så viktige spiritualisme» (bind II, pag. 8.)

Under døperpredikanten Hubmayer virket ånden på forunderlig vis. Ofte forekom «ekstatiske» fenomener, som kirkehistorikerne ynder å kalle det. Vi leser også ofte fra det hold om «psykopatiske fenomener». Det sees som svakheter ved bevegelser! Holmquist sier at man betraktet disse fenomener som avgjørende bevis på åndens gjerning. Ja, det er rett, for slik var det forordum, da Peter visste at ånden var kommet over hedningene. «for vi hører dem tale i tunger og heiligtprise Gud». (Ap. g. 10).

Blandt de første engelske baptister virket også ånden meget sterkt. Forventningen av Jesu gjen-

**De to beste
i sitt slags!**

A. S. O. G. FJELDHIM, Bergen

Stevne

for sondagsskolebørn
og interesserte
holdes i lokale Betel,
pinsdag. Første møte kl.
18.00. Fellesmiddag kr. 2.00.
Enhver er hjertelig vel-
kommen!

Troende venner

Besok BANK-KAFE
(Trygve Gabrielsen)

Ploens gt. 2 b II, ved Young-
vet, Oslo.
God middag.

Kaffe og smørbrød.
Rimelige

For troende.

MOEN PENSJONAT
Fevik pr. Arendal.

Gjester mottas hele året. Kr.
pr. døgn. Ideelt sommerog-
sted. 5 min. til sjøen og op-
ske hovedvei.

Uben. Solbergelven, pr.

Drammen

En søster i Herren v/ Sig-
ne Iversen, Holmsbo

Hjardal Pinsemennighet v/

O. H. Flatland (til bil)

Fra venner i Øyfjeld v/

Ragnvald Røyndal (til
bil)

Marie Lang-Ree, IIseng st. 2

Kasserer H. H. Sønstebs,

Oterholt, Bø, Telemark

(til bil)

O. Knudsen, Mosby

Ingeborg Høy, Narestø pr.

Arendal

En søster i Jesus, Holla, Tele-
mark (søsteren besøg
kassereren navn og adr.)

G. Utgarden, Syljord, Tele-
mark

Kr. 1911

For ovenstående beløp kvit-
tes og takkes den enkelte giver
hjertelig. Herren skal lønne
veisigne dere igjen derfor.

Der er nu kommet inn så
at han kan kjøpe sig en bra bil
derfor bringer vi Herren æres-
prisen og takksigelsen, men
trenges fremdeles midler til
somhet Den store vekkelse den
i Argentina opmuntrer oss til
satt å være med med gaver
bønner, så vi før Jesu snare
me på skyene kunde rekke
mulig med det frelsende evang-
uum.

Med broderhilsen
H. H. Sønstebs, kassere
Oterholt, Bø, Telemark

Til Desmonds misjon.

Innk. fra Elias Bjerknes,

Volda

Til Berger Johnsns bil:

To interesserte N. N. Oslo kr. 10.

Hjertelig takk.

G. Iversen

Endel stoff, bl. a. kvittering fra

lefjord må stå over til neste nr.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg

NUMMER 9.

Fra
Brev fra

Kintshu
Da solen g
himlen var kl
lioner av stje
deroverenifra
minutter så
prakt. Men de
festet mig ved
tindred. St
der andre stjern
iaften. Den ste
lige himmel
forskjellige ti
medførte at je
huset flere ga
den fanget
stjerne min
for hver gang
den, så hadde
ikke så litet i
ten, i vestve
jo nærmere d
så tapte den
glans, inntil

Jeg så op i
ner. De går
sikrere enn
slukner pluts
en lysende st
svinner. De
uvbrutt. Ne
rende — de
en katastrofe
bane. En ga
fra himlen, d
krefter skal

Et menne
mange møter
forskjellige a
skene. En b
ut i stor pr
visner. Som
bort. Som e
ler oss at me
Som min pra
stør. Til
skjønn, men
horisonten.

Hvad er de
te korte men
heieste man
neske er å b
er lys, og de
ham. Jesus
er et lys, ko
på mig, ikke
Og: «Jeg er
som følger
dre i merket
Og de som
folger han
sagt: «I er
som gjør sa
mer, hater l
til lyset.

Uten Jesu
skene i mor
om Gud van
og vet ikke
som har ho
oplyste, og
sig av denne
lysets barn,
er lys. Og
dens lys. Og